

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoP/38/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5619203143
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5619203143.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členiek senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a JUDr. Táne Rapčanovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: S. U., nar. XX. XX. XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš, dieťa rodičov - matka: P. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom W. XXX/X, F., právne zastúpená: Mgr. Marcel Péli, advokát so sídlom I. X/X, F. W., otec: D. U., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. D. P. XXX/X, D. M., právne zastúpený: Mgr. Samuel Dorociak, advokát so sídlom W. XXX/X, D. P., o návrhu otca na zníženie výživného, na odvolanie matky proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 1P/202/2019-124 zo 16. apríla 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd zmenil rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 9P/2/2018-53 z 12.02.2018 tak, že otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého S. U., nar. XX.XX.XXXX (ďalej iba „maloletý“) po 100,- eur mesačne vždy do 15. dňa každého kalendárneho mesiaca vopred k rukám matky maloletého počnúc od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Zrušil povinnosť otca prispievať na maloletého výživným určeným na tvorbu úspor (výrok II.). Žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania (výrok III.). Okresný súd vychádzal zo zistenia, že naposledy bolo o povinnosti otca platiť výživné na maloletého rozhodnuté rozsudkom z 12.02.2018, ktorým bola schválená rodičovská dohoda o zverení maloletého do osobnej starostlivosti matky a otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletého po 330,- eur mesačne, z toho na bežné výživné vo výške 300,- eur a výživné na tvorbu úspor vo výške 30,- eur. Porovnávajúc pomery na strane rodičov ako aj maloletého v čase predchádzajúceho rozhodovania o vyživovacej povinnosti otca s aktuálnymi pomermi, dospel k záveru, že došlo k zmene pomerov, ktorá má vplyv na vyživovaciu povinnosť otca a konštatoval, že otec nie je schopný prispievať na výživu maloletého v pôvodne určenom rozsahu 330,- eur mesačne. Za primeranú považoval sumu výživného 100,- eur mesačne, prihliadajúc na závažné dôvody, ktoré nastali na strane otca. Otcove možnosti uplatniť sa na trhu práce sú limitované tým, že je uznaný za invalidného dôchodcu s výrazne zníženou pracovnou schopnosťou a jeho zdravotné problémy pretrvávajú. Za ďalšiu podstatnú okolnosť považoval očakávané narodenie ďalšieho dieťaťa, takže sa otcovi zvýšili výdavky minimálne v rámci prípravy potrieb pre novorodenca ako izby, lôžka a pod. Pri skúmaní prípadných nadštandardných výdavkov oboch rodičov maloletého, okresný súd uviedol, že nezistil zásadným spôsobom neuvážené míňanie finančných prostriedkov. Do istej miery však upriamil pozornosť na výdavky matky na ďalšie vozidlo, ktoré získala do osobného vlastníctva darom od svojho otca a v tej súvislosti tiež na platby poistení, údržby a pohonných hmôt dvoch motorových vozidiel. Pokiaľ išlo o výdavky otca spojené s jeho výletmi, resp. dovolenkami, len čiastočne akceptoval jeho argumenty, že išlo o položky, ktoré boli platené jeho partnerkou, resp. rodičmi, pretože ak tieto ďalšie osoby prispeli otcovi na úhradu nadštandardných výdavkov tohto druhu, mohli byť tieto prostriedky prednostne použité na zaplatenie výdavkov spojených so starostlivosťou o maloletého. Na základe týchto zistení okresný súd rozhodol o znížení povinnosti otca platiť výživné na sumu 100,- eur mesačne, ktorú považoval

za primeranú, zodpovedajúcu jeho schopnostiam a možnostiam. Pri právnom posúdení uplatneného nároku vychádzal z ust. § 36 ods. 1, § 62 ods. 1 až 5, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Zákona o rodine. O trovách konania rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie matka a žiadala, aby odvolací súd zrušil rozhodnutie okresného súdu a otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého sumou 150,- eur mesačne. Namietala, že okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedla, že akceptovala neschopnosť otca platiť výživné na maloletého vo výške určenej v pôvodnom rozsudku sumou 330,- eur mesačne, a preto so znížením súhlasila. Keďže sa im počas pojednávania nepodarilo dohodnúť, ponechala vec na rozhodnutie okresnému súdu. Pri svojom návrhu vychádzala aj z právneho názoru Krajského súdu v Žiline v rozhodnutí o nariadení neodkladného opatrenia, ktorým otcovi maloletého znížil platenie výživného na sumu 150,- eur mesačne. Pripustila, že otec túto sumu pravidelne platí, čím však jasne dokázal, že úhrada tejto sumy je v jeho možnostiach. Matka ďalej uviedla, že si bola vedomá práce otca „na čierno“, ktorú skutočnosť by však veľmi obtiažne dokazovala, a preto od toho upustila. Nemôže sa ubrániť dojmu, že ak okresný súd akceptoval tvrdenie otca, že do nábytkárskej firmy, v ktorej má údajne na čierno pracovať, chodí iba z dôvodu výroby nábytku pre očakávané dieťa s jeho ďalšou partnerkou, tak tento názor podľa vyznieva „komicky“. Okresný súd nebral do úvahy ani tú skutočnosť, že kolízny opatrovník navrhol návrh otca zamietnuť v celom rozsahu, nakoľko nie je v záujme maloletého. Okresný súd upriamil pozornosť na ďalšie motorové vozidlo, ktoré získala darom od svojho otca. Predmetné vozidlo je síce v dobrom technickom stave, ale rok výroby je 2009, o údržbu a platenie poisťiek tohto vozidla sa stará jej otec s vyjadrením, aby sa jeho vnuk mohol bezpečne voziť. Nejedná sa v tomto prípade o nič nadštandardné, čo by si vyžadovalo zvýšenú pozornosť pre rozhodnutie súdu. Uviedla, že návrh na zníženie výživného zo strany otca bol, podľa jej názoru, motivovaný hlavne tým, že neuspel pri zapretí otcovstva a že jeho finančné možnosti sú určite lepšie ako deklaroval vo svojom písomnom vyjadrení alebo ústne na pojednávaní. Z predloženej zdravotnej dokumentácie otca nevyplývalo nič nové ani nič podstatné, pričom uvádzal skutočnosti, ktoré boli známe ešte počas existencie ich vzájomného vzťahu. Okresný súd podľa jej názoru správne vyhodnotil výdavky otca spojené s výletmi, resp. jeho dovolenkami, keď len čiastočne akceptoval jeho argumenty, že išlo o položky platené jeho partnerkou.

3. Kolízny opatrovník vo vyjadrení z 19.05.2020 k odvolaniu matky uviedol, že sa v celom rozsahu pridrižiava svojho vyjadrenia na pojednávaní a navrhuje návrh otca na zníženie výživného zamietnuť. V starostlivosti matky o maloletého nezistil žiadne nedostatky. Všetky potreby zabezpečuje matka, na ktorej spočíva aj celá ťarcha osobnej starostlivosti o maloletého.

4. Otec vo vyjadrení z 08.06.2020 k odvolaniu matky uviedol, že okresný súd správne rozhodol vo veci samej a na základe predložených dôkazov dospel k správnym skutkovým a právnym záverom. V konaní bola preukázaná zmena pomerov na jeho strane ako osoby povinnej platiť výživné oproti predchádzajúcemu rozhodnutiu. Nestotožnil sa s argumentáciou matky, že ak platil výživné vo výške 150,- eur mesačne na základe neodkladného opatrenia, dokázal, že úhrada tejto sumy je v jeho možnostiach. Uvedenú sumu hradil, aby sa vyhol ďalším možným následkom, či už podľa Exekučného poriadku alebo Trestného zákona. Túto sumu hradil v čase, keď poberal dávky v nezamestnanosti, ktorej vyplácanie mu skončilo v apríli roku 2020. Listinnými dôkazmi, a to zmluvou o pôžičke s veriteľom P. Q. preukázal, že v minulosti na úhradu zameškaného výživného musel čerpať uvedenú pôžičku. Skutočnosť, že kolízny opatrovník vyslovil nesúhlas so znížením výživného musí konajúci súd vo svojom rozhodnutí zohľadniť, avšak predovšetkým musí rešpektovať ustanovenia Zákona o rodine. Poukázal na nezrovnalosti vo vyjadreniach matky, ktorá na pojednávaní pred okresným súdom tvrdila, že motorové vozidlo, ktoré získala je vyrobené v roku 2015. Je teda nepochybné, že v čase od posledného rozhodnutia sa zvýšili jej majetkové pomery, hoci toto motorové vozidlo nadobudla darom. Pokiaľ ide o jeho zdravotný stav od posledného rozhodnutia sa zhoršil výrazným spôsobom, musel absolvovať magnetickú rezonanciu za účelom posúdenia operačného zákroku, zvýšili sa mu dávky medikamentózneho liečby. Zhoršenie zdravotného stavu oproti predchádzajúcemu rozhodnutiu bolo preukázané, nakoľko v prípade jeho zlepšenia by nebol poberateľom invalidného dôchodku, ani by nemusel absolvovať doplnkovú liečbu vo forme obštrukcií a rehabilitácii. Pokiaľ ide o argumentáciu, že si mohol počas obdobia poberania dávok nájsť prácu, táto nie je dôvodná, nakoľko bola preukázaná jeho znížená zdravotná indispozícia ako aj skutočnosť, že v čase poberania nemocenských dávok

vybukla pandémia Covid - 19 a napriek tomu, že mal uzatvorenú pracovnú zmluvu na pracovnú pozíciu v cestovnom ruchu, tento pracovný pomer bol práve v dôsledku pandémie skončený. Navrhol, aby krajský súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil.

5. Matka v odvolacej replike z 26.06.2020 k vyjadreniam otca a kolízneho opatrovníka uviedla, že na podanom odvolaní naďalej v celom rozsahu zotrúva. Zdôraznila, že vo vyjadrení sa otec nedotkol ňou tvrdených okolností, že chodí do nábytkárskej spoločnosti nielen preto, že sa tam vyrába nábytok pre jeho očakávané, čo je dôkazom toho, že v obchodnej spoločnosti naozaj pracuje „na čierno“. Ďalej uviedla, že cez výživné na maloletého si nechce uspokojovať svoje potreby. Naďalej trvá na tom, že je v možnostiach otca platiť vyššie výživné ako 100,- eur určených okresným súdom. Pokiaľ ide o vyjadrenie kolízneho opatrovníka s týmto matka vyslovila súhlas.

6. Otec vo vyjadrení z 10.07.2020 k vyjadreniu kolízneho opatrovníka zotrval na svojich tvrdeniach uvádzaných vo vyjadrení k odvolaniu matky.

7. Otec v odvolacej duplike z 10.08.2020 ku skutočnostiam uvádzaným matkou v jej replike opätovne zdôraznil, že okresný súd náležite a dôkladne posúdil skutkový stav veci a dospel k správnym právnym ako aj skutkovým záverom. Namietal, že tvrdenia o tom, že pracuje „na čierno“ v nábytkárskej obchodnej spoločnosti sa nezakladajú na pravde a nevyplývajú zo žiadnych dôkazov. Keďže nemá dostatok finančných prostriedkov na zakúpenie nábytku pre maloleté dieťa, tak vyvíja snahu na zníženie a elimináciu akýchkoľvek zbytočných nákladov, aby veci ako je detská posteľka a nábytok do izby si zabezpečil svojpomocne bez zaťažovania rodinného rozpočtu.

8. Krajský súd ako súd odvolací, preskúmal vec bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania v celom rozsahu (§ 65 a § 66 CMP) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 385 ods. 1 CSP a contrario) napadnutý rozsudok okresného súdu podľa § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP podľa ust. § 391 ods. 1 CSP vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

10. Výživné sa určuje podľa stavu, ktorý tu je v čase, kedy bolo o výživnom rozhodované. Po rozhodnutí môže dôjsť ku zmene odôvodnených potrieb oprávneného (napr. v súvislosti s pribúdajúcim vekom, začínajúcou školskou dochádzkou, prípravou na budúce povolanie, atď.), môže dôjsť aj k zmene v možnostiach a schopnostiach povinného (napr. v dôsledku zmeny zárobku, priradeniu ďalšej vyživovacej povinnosti, atď.). Ak takáto situácia nastane je možné vykonať novú úpravu výšky výživného, a to buď jeho zvýšenie alebo zníženie. Dosiahnuť novú úpravu však nemožno v prípade každej nepatrnej podružnej alebo prechodnej zmeny, ktorá sa neprejavuje výraznejším závažnejším spôsobom v pomeroch účastníkov. Zmena pomerov sa musí týkať skutočností, na ktorých bolo založené skoršie rozhodnutie o rozsahu vyživovacej povinnosti rodičov k maloletému. Pri rozhodovaní o zmene výživného je nutné vykonať porovnanie okolností dôležitých pre určovanie výživného ako v dobe skoršieho, tak aj v dobe nového rozhodovania, a to na základe spoľahlivých a úplných výsledkov dokazovania. Pri hodnotení schopností a možností rodičov prispievať na výživu detí, ak došlo k zmene zamestnania niektorého z rodičov, znamenajúcej pokles jeho zárobku, je potrebné zistiť aj dôvody takejto zmeny.

11. Na základe preskúmania napadnutého rozsudku a konania, ktoré mu predchádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že okresný súd vec nesprávne právne posúdil a z toho dôvodu nevykonal v dostatočnom rozsahu dokazovanie potrebné pre rozhodnutie o návrhu otca na zníženie jeho vyživovacej povinnosti.

12. Naposledy bolo o vyživovacej povinnosti otca rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 9P/2/2018-53 z 12. februára 2018, ktorým bola schválená rodičovská dohoda, na základe ktorej sa otec zaviazal prispievať na výživu maloletého sumou 330,- eur mesačne s účinnosťou od 01.01.2018 s tým, že bežné výživné predstavuje 300,- eur a na tvorbu úspor bude poukazovaná suma 30,- eur. Vzhľadom na procesnú situáciu, ktorá pri jeho vyhlásení nastala, neobsahuje súdne rozhodnutie písomné odôvodnenie vzhľadom na ust. § 221 písm. a/, § 368 CSP, čl. 3 ods. 1, § 2 ods. 1, § 122 CMP. Z obsahu zápisnice o pojednávaní, na ktorom bol vyhlásený tento rozsudok vyplýva, že okresný súd vykonal dokazovanie lustráciou v Sociálnej poisťovni, ako aj správou Sociálnej poisťovne, potvrdením

zamestnávateľa otca a správou Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny. Z týchto správ vyplýva, že od 10.04.2017 by mal byť otec poberateľom invalidného dôchodku. Ako vyplynulo aj z jeho výpovede, v čase rozhodovania okresného súdu pracoval v Rakúsku a jeho čistý mesačný príjem dosahoval okolo 1.000,- eur a okrem mzdy poberal čiastočný invalidný dôchodok. Matka v čase tohto rozhodovania bola na rodičovskej dovolenke a jej jediným príjmom bol rodičovský príspevok a prídavky na deti. Maloletý v čase posledného rozhodovania mal 11 mesiacov a výdavky na jeho osobu boli najmä na hygienické potreby - plienky, stravu a kozmetiku podľa odporúčaní lekára.

13. Keďže pri posúdení existencie dôvodov na zmenu rozhodnutia o výživnom je nutné porovnať pomery v čase predchádzajúceho a aktuálneho rozhodovania najmä s prihliadnutím na to, či došlo k zmene skutočností, z ktorých bolo vychádzané pri predchádzajúcom rozhodovaní, okresný súd sa mal v aktuálne prejednávanej veci zamerať na zistenie, či došlo k zmene vyššie uvedených skutočností v čase jeho aktuálneho rozhodovania. Zároveň bolo potrebné, aby sa zaoberal posúdením dôvodov, ktoré k prípadne zistenej zmene týchto skutočností pristúpili.

14. Otec v návrhu na zníženie výživného, ktorý bol doručený okresnému súdu 28.10.2019 uviedol, že už nepracuje v Rakúsku, bol nútený vrátiť sa na územie Slovenskej republiky, že je poberateľom invalidného dôchodku a zároveň je vedený ako uchádzač o zamestnanie. Tvrdil, že došlo k zhoršeniu jeho zdravotného stavu. Na pojednávaní pred okresným súdom dňa 16.04.2020 ako dôvod ukončenia zamestnania v Rakúsku uviedol svoj zdravotný stav ako aj finančné problémy, pretože jeho príjmy v Rakúsku nepokrývali jeho výdavky.

15. Okresný súd tak pri aplikácii ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine mal zisťovať a porovnať pomery otca v čase predchádzajúceho a v čase aktuálneho rozhodnutia a za tým účelom vykonať aj šetrenia na zistenie skutočného stavu veci. V tejto súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že v zmysle § 35 CMP súd je povinný zistiť skutočný stav veci, podľa ust. § 36 CMP súd je povinný vykonať aj iné dôkazy ako navrhli účastníci, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci. Podľa § 37 CSP súd si môže osvojiť zhodné skutkové tvrdenia účastníkov, ak nemá pochybnosti o ich pravdivosti, len ak nie sú v rozpore s vykonaným dokazovaním.

16. Okresný súd dôsledne pri zisťovaní skutočného stavu veci v zmysle týchto ustanovení Civilného mimosporového poriadku nepostupoval. V napadnutom rozhodnutí konštatoval, že došlo k zmene pomerov na strane otca tým, že bol uznaný za invalidného dôchodcu s výrazne zníženou pracovnou schopnosťou. Okresný súd však opomenul skutočnosť, že otec bol v čase predchádzajúceho rozhodnutia rovnako vedený ako invalidný dôchodca. Ani v čase predchádzajúceho a ani v čase aktuálneho rozhodovania nebolo zrejmé, v akom rozsahu je uznaný invalidným. Okresný súd bez toho, že by zistil, či rozsah invalidity sa od času predchádzajúceho rozhodnutia zmenil (zväčšil), prípadne či ide o invaliditu aktuálne z iných dôvodov ako v predchádzajúcom rozhodnutí, nemohol na túto okolnosť prihliadať ako na zmenu pomerov. Jeho záver je bez doplnenia dokazovania predčasný. Okresný súd tiež nemal preukázaný dôvod skončenia pracovného pomeru otca v Rakúsku. Otec poukazoval na svoj zdravotný stav a tvrdil, že finančne to bolo pre neho nevýhodné. Týmto okolnosťami sa okresný súd bližšie nezaoberal, pre posúdenie opodstatnenosti skončenia pracovného pomeru otca a prípadnému posúdeniu, či sa bez vážneho dôvodu nevzdal tohto príjmu a tým aj majetkového prospechu, bolo potrebné zistiť bližšie okolnosti týkajúce sa skončenia pracovného pomeru, najmä spôsob akým bol tento pracovný pomer ukončený (uplynutie doby, výpoveď, dohoda) a dôvod ukončenia. Pokiaľ ide o zhoršený zdravotný stav, rovnako nebolo zo strany súdu zisťované, či v čase posledného rozhodnutia do aktuálneho rozhodnutia, otec trpí inými vážnejšími zdravotnými problémami než ktorými trpel v čase predchádzajúceho rozhodnutia. Ďalej bolo treba zaoberať sa tvrdeniami otca o tom, že jeho jediným príjmom je invalidný dôchodok a následne jeho tvrdeniami o tom, že má pôžičku na úhradu zameškaného výživného od svojej matky ako aj od pána Q., čo je brat jeho aktuálnej priateľky. Vychádzajúc z obsahu listín preukazujúcich existenciu týchto záväzkov otca je zrejmé, že otec sa zaviazal do konca roku 2020 uhradiť tieto pôžičky. Je nutné zistiť, vzhľadom na čas, kedy ich uzatváral a vzhľadom na jeho tvrdenia o tom, čo je jeho príjmom, ako si predstavoval a akým spôsobom zabezpečoval prípadné splnenie tohto záväzku. Rovnako je potrebné konfrontovať otca na okolnosti uvedené v čestnom vyhlásení jeho matky o tom, že jej spláca pôžičku vo výške 4.000,- eur a uhrádza ďalšie sumy tak ako to prehlásila v predloženej čestnej prehlásení. Treba vyhodnotiť tvrdenia otca o tom, že jeho jediným príjmom je invalidný dôchodok 140,- eur a týmto čestným prehlásením, ktorým otec preukazuje výšku výdavkov, ktoré mesačne uhrádza, a to najmä z akých zdrojov tieto výdavky uhrádza. Rovnako je treba zaoberať

sa tvrdením otca o tom, že svojpomocne participoval pri vyhotovení nábytku pre jeho ďalšieho potomka a poukazovaním matky na to, že otec v tejto dielni brata jeho aktuálnej partnerky „na čierno“ pracuje ako aj s jeho tvrdeniami o nepriaznivom zdravotnom stave, teda či mu tento umožňuje alebo neumožňuje a v akom rozsahu vykonávať takéto práce.

17. Okresný súd sa týmito skutočnosťami dôsledne nezaoberal, nakoľko nevychádzal z právneho záveru, že je nutné posúdiť či došlo v čase aktuálneho rozhodovania k zmene skutočností, z ktorých bolo vychádzané v čase skoršieho rozhodovania, nedostatočne zistil skutočný stav veci a za tým účelom nevykonal riadne dokazovanie, krajský súd preto rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

18. V novom konaní okresný súd riadne zistí skutočnosti a pomery na strane otca v čase predchádzajúceho rozhodnutia, najmä pokiaľ ide o jeho zdravotný stav a poberanie invalidného dôchodku ako aj rozsah invalidity, tieto skutočnosti porovná so stavom aktuálnym v čase nového rozhodovania. Ďalej sa bude zaoberať tým, kde otec v čase posledného rozhodovania pracoval, v akom pracovnom zaradení a zistí dôvody a spôsob skončenia tohto pracovného pomeru. Vypočíta otca odkiaľ má zdroj príjmov na úhradu všetkých ním preukazovaných nákladov, vrátane tých, čo sú obsahom čestného prehlásenia jeho matky. Otec tvrdil, že sumy si požičal za účelom úhrady dlžného výživného. Je preto potrebné zistiť pre účely, či išlo o dôvodné poskytnutie finančných prostriedkov, v akom rozsahu mal otec zameškané výživné a čas, kedy toto výživné uhradil. Po doplnení dokazovania v naznačenom rozsahu a dôslednom porovnaní pomerov na strane otca, tak aj na strane matky a maloletého v čase predchádzajúceho rozhodovania a v čase aktuálneho rozhodovania, okresný súd opätovne rozhodne o návrhu otca na zníženie výživného.

19. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania. (§ 76 C. m. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)